

תת"ע 3599/04/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד סח'ני רג'א

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 16-04-3599 מדינת ישראל נ' סח'ני רג'א

תת"ע 16-04-3597 מדינת ישראל נ' סח'ני רג'א

תת"ע 16-03-6362 מדינת ישראל נ' סח'ני רג'א

לפני כבוד השופט דן סעדון

בעвин: מדינת ישראל - המאשימה
עו"י ב"כ עו"ד תומר לביא

נגד

סח'ני רג'א - הנאשם
עו"י ב"כ עו"ד נג'אר ומוקטרן

הכרעת דין

1. הנאשם עומד לדין על מספר עבירות של נהיגה ב מהירות העולה על המותר. העבירות נעברו במהלך חודש אוקטובר 2015, כמפורט להלן:

(1) בתיק 16-04-3599 מואשם הנאשם כי נרג ביום 6.10.15 ב מהירות 175 קמ"ש בדרך שאינה עירונית בה מותרת מהירות עד 90 קמ"ש;

(2) בתיק 16-04-3597 מואשם הנאשם כי נרג ביום 11.10.15 ב מהירות 163 קמ"ש בדרך שאינה עירונית בה מותרת מהירות עד 90 קמ"ש;

(3) בתיק 16-03-6362 מואשם הנאשם כי נרג ביום 24.10.15 ב מהירות 172 קמ"ש בדרך שאינה עירונית בה מותרת מהירות עד 90 קמ"ש.

2. הדיון בתיקים אחד בהסכמה ב"כ הצדדים. הנאשם לא חלק על כך שהubenיות בוצעו אך חלק על כך שהוא ביצע אותן. העbenיות ייחסו לנאים מכוח היותו הבעלים רשום של הרכב באמצעותם נעברו העbenיות. זאת על פי חזקת הבעלות הקבועה בסעיף 27 לפకודת התעבורה. כיוון שכך, התקבלו בהסכמה ההגנה, ללא צורך בעד מגיש, כלל ראיות התביעה המוכיחות את ביצוע העbenיות, לרבות ראיות לעניין העובדה הנאשם הבעלים רשום של הרכב. במסגרת פרשנת ההגנה העידו הנאשם וכי שעלה פי הנטען רכש מן הנאשם את הרכב, מר חמודי איכטילאת (להלן: "חמודי").

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

3. **הנאשם** העיד כי מכיר את הרכב בשנת "2014 משהו צזה" [ע' 7 ש' 26]. למורת המכר לא שונה רישום הבעלות במשרד הרישוי. הנאשם טוען כי לאחר מכירת הרכב "**לא נהגתי ולא יודע גם מי נהג**" [ע' 7 ש' 30]. הנאשם טוען כי פנה למשטרת ישראל ומסר "הודעה" על כך שהוא אינו הנהוג ברכב. בחקירה הבהיר הנאשם כי "הודעה" זו נמסרה בשנת 2013 [ע' 8 ש' 22]. הנאשם עומת בחקירה נגדית עם כך ששולם קנס שקיבל הנאשם על עבירה שנעבירה ברכב ביום 24.10.15 - הוא המועד בו נעצרה גם העבירה בתיק 6362-03-16. הנאשם לא הכחיש את תשלום הקנס. בתחילת טען כי יתכן שביו שילם את הקנס. לאחר מכן טען "**אתה מדבר על מהهو שהיה מזמן, אני לא זוכר**" [ע' 9 ש' 26-27].

4. **חמודי** העיד כי שימש כמנהל בחברת נ.ח.ס.א. סחר בע"מ [להלן: "החברה"] המצוייה בבעלות רعيיתו. הנאשם רכש את הרכב לפני 6-5 שנים "**ואחריו כמה חודשים חזרו לו שקים והוא רצה להחזיר את הרכב בכלל שלא עמד בתשלומים...**" דיברתי עם הנאשם והוא הסכים להחזיר את הרכב. ... וכשהוא החזיר את זה אני חשב, לא יודע במידוק, מכרנו את זה לחברת שעובדת בסחר רכב. הרכב היה מעוקל בעת מכירתו ואני חשב שעד היום העיקול לא הוסר ועד היום הנאשם **חייב כסף על השקים שלא כובדו**" [ע' 10 ש' 19-14]. חמודי הציג שני הסכמי מכור. נ/1 הוא הסכם למכירת הרכב מן החברה לא.ע.מ. רכבי יוקרה [להלן: "רכבי יוקרה"]. נ/2 הוא הסכם למכירת הרכב מן הנאשם לחברת. מן ההסכם עולה לכך כי הרכב נמכר מן הנאשם לחברת ביום 1.4.12 ונמכר שוב מן החברה לרכבי יוקרה ביום 10.4.12. חמודי ציין כי הוא ביצע את העסקאות לרכישת הרכב ומכירתו כאמור אף לא ערך את ההסכם, הוא אינו חתום עליהם ואני ידוע לומר מי מעובדי החברה חתום עליהם. [ע' 11 ש' 15, ע' 11 ש' 4 וע' 13 ש' 4]. חמודי ציין כי רכבי יוקרה פנו לנאשם על מנת שיעביר אליום תעודה זהות "**בשביל שייעשו העברת בעלות**" [ע' 11 ש' 23-22]. לטענתו, ידע כי הרכב שמכר לרכבי יוקרה משועבד אף לדבורי הסתפק לעניין זה בהתחייבות הנאשם לשחרר את השעבוד [ע' 11 ש' 32-30]. חמודי ציין כי הנאשם מסר לו בשיחה ביניהם כי הרכב נמסר לחזקת הנאשם ובלשון העד: "**הרכב עכשו אצל הנאשם פיזית. אני לא רוצה לתקן**" וכן "**כשאמרתי שהרכב פיזית אצל הנאשם אז התכוונתי לך..**" [ע' 12 ש' 14, 14-18, 16-18]. חמודי לא הבahir מתי שב הרכב נמסר לחזקת הנאשם, אם כי מהשתלשות עדותם עולה בבירור כי הדבר היה לאחר שהרכב נמכר מן הנאשם לחברת וממנה לרכבי יוקרה.

דין והכרעה

5. סעיף 27 לפקודת התעבורה קבע חזקה לפיה אם נעבירה עבירה תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב באותה שעה אלא אם הוא הוכיח מי נהג ברכב או למי מסר את החזקה ברכב. כיוון שמדובר בחזקה שבדין נדרש הנאשם להראות מי נהג ברכב או למי מסר את החזקה ברכב במידת ההוכחה הנהוגה במשפטים אזרחיים (מאז הסתברויות).

6. שאלתי את מכלול הראיות והתרשמתי מעדויות העדים. הגיעו לכלל מסקנה כי הגם ששוכנעתי כי הנאשם העביר בשלב מסוים - אם כי לא ברור מתי - את החזקה ברכב הרי שהנאשם לא הוכיח במידת ההוכחה הנדרשת כי עבר לחודש אוקטובר 2015 ובמהלך אותו חודש הוא לא החזק ברכב. מסקנה זו

מבוססת על חמישה טעמים עיקריים:

- (1) גרסת הנאשם מעלה תהיות ברגע למועד בו נמסרה החזקה ברכב לחברה;
- (2) הנאשם לא הכחיש ולא הביא ראייה לסתור לכך כי במועד בו נעבירה העבירה בתיק 16-03-6362 הנדון בהכרעת דין זו, הוא הורשע, מכוח תשלום קנס, בעבירה אחרת שנעבירה ברכב באותו יום.
- (3) מעיון בהסכם המכר ותרומות מעדויות הצדדים עולה כי קיימן פער ניכר בין ההצהרות וההתcheinויות בהסכם לבין המצב לאשרו כך שקיים קושי ממש להסתמך על הסכמים אלה לצורך הוכחת טענת הנאשם בדבר מסירת החזקה במועד מסוים. עדות חמודית עולה כי הוא לא ערך את ההסכם ולא חתום עליהם ומשכך ספק אם הוא יכול לעורב למידת נכונות האמור בהם.
- (4) עדות חמודית עולה כי הנאשם מסר לו כי החזקה ברכב חוזרת לידי הנאשם ומכאן שהוא על הנאשם להציג ראיות כי לאחר החזרת החזקה אליו מסר את החזקה לנוגג אחר כך שלא הוא עבר את העבירות המייחס לו.

להלן אפרט בהרחבה את הטעמים להכרעה.

גרסת הנאשם מעלה תהיות ברגע למועד מסירת החזקה ברכב

7. הנאשם העיד בבית המשפט כי מסר את החזקה ברכב לחברה בשנת "2014 ממשהו צזה" [ע' 7 ש' 26]. לעומת זאת עולה מהסכם המכר נ/1 ו/2 כי החזקה הועבירה מהת貝רמן לחברה וממנה לרביבי Yokraha כבר בחודש **אפריל 2012!!** זאת ועוד, גרסת הנאשם כי החזקה נמסרה לחברה בשנת 2014 סותרת את גרסתו לפיה מסר "הודעה" למשטרת על כך שאיננו nogeg עוד ברכב כבר **בשנת 2013**. יצא כי גרסת הנאשם ברגע לעתוי מסירת החזקה ברכב אינה קוורנטית, בלשון המעטה, וכיים קושי לסמן על מידת הדיק בדרכיו לעניין זה.

אי הכחשה של תשלום קנס על עבירה

8. הנאשם עומת בחקירה נגדית עם טענה כי ביום 24.10.15 - מועד בו נעבירה לכואורה העבירה בתיק 16-03-6362 - נעבירה באמצעות הרכב גם עבירה מסוג ברירת משפט והקנס שולם כך שה הנאשם הורשע בעבירה זו. הנאשם לא הכחיש כי הקנס שולם. תחילתה טען שיתיכן שאבוי שילם את הקנס. לאחר מכן הוסיף כי אינו זכר את המקרה [**"אתה מדבר על ממשהו שהוא מזמן, אני לא זוכר"** ע' 9 ש' 26-27]. משעה שה הנאשם איינו מכחיש את עצם ביצוע העבירה באמצעות הרכב שהוא רשום כבעלין ואין מכחיש כי הורשע בדיון - מכוח תשלום הקנס - בעבירה שנעבירה באותו יום בו נעבירה גם העבירה בתיק 16-03-6362 קיימן קושי לקבל מפיו את הגרסה כי מסר את החזקה ברכב לאחר מכן, מה עוד שה הנאשם לא טען כי טרח לפנות לבטל את הרשות בדיון בגין שאותו הוא טוען בהליך זה, לפיו החזקה ברכב נמסרה לאחר.

קושי להסתמך על מערכת ההסכם נ/1, נ/2

עמוד 3

9. עיון בהסכם המכר נ/1 ונ/2 בשילוב עם התרומות מן העדויות מעורר קושי להסתמך על מידת האמינות והדוק שן הרשות בהסכם זהה ושל שני טעמים: ראשית, הקשר בין נכונות ההצהרות והתחייבויות בהסכם לבין המצב לאישרו רופף; שנית, מגיש ההסכם, חמודי, לא ערך את ההסכם ואין חתום עליהם ומכאן שספק אם הוא יכול לעורב לנכונות ודוקם האמור בהם. ודוק, גם אם התביעה לא התנגדה לקבילות ההסכם מן הטעם שאליה אינם מוגשים באמצעות ערכם עדין רשאי בית המשפט לחתום משקל ראוי למסמך על יסוד הרצינול ביסוד הכלל המחייב הגשת מסמך באמצעות עורכו; רצינול לפיו מי שאינו עורך מסמך או החתום עליו אינו יכול לעורב לאמינות האמור במסמך.

10. הקשר בין ההצהרות והתחייבויות הצדדים על פי הסכמי המכר לבין המצב לאישרו הוא רופף. ראשית, הנאשם טען בעדותו כי מסר את החזקה ברכב בשנת **2014** בעודו שהעברת הבעלות והחזקת על פי ההסכם הייתה בחודש אפריל **2012**. שנית, בסעיף 3 למו"ג נ/2 מתחיב המוכר [הנאשם] **"להעביר את בעלות הרכב לקונה מידית עם חתימת החוזה הנ"ל"**. למרות התחייבות זו שנינתנה לפני מס' שנים אין חולק כי הבעלותם מעולם לא הועברה והנאשם היה ונוטר בעלים רשום של הרכב. שלישית, סעיף 6 לנ/2 קובע כי צד שיפר את ההסכם הפרה יסודית ושלם לשונו פיצוי מוסכם בסך 5000 ₪. חמודי העיד כי הנאשם הפר את התחייבויותיו ונוטר ח"ב כספ' בגין שקלים שלא כובדו. חמודי לא ציין כי פעל למשם את זכויותיו נגד הנאשם על פי ההסכם. רביעית, בהסכם הוצהר על ידי הצדדים כי הרכב נמכר נקי משעבוד או עיקול. מדוחת הנאשם וחמודי עולה כי הצדדים ידעו כי ההצעה זו אינה אמת וכי נמכר נקי שעבוד ואולי גם עיקול. חמישית, חמודי העיד בבית המשפט כי החזקה ברכב הוחזרה לנאשם. מצב זה מעורר תמייהה שכן אם היה ממש בהסכם מכירת הריב שווודאי שלא הנאשם הוא הΖכאי לקבל את החזקה לידי שכן הוא מכר, לשיטתו, את הרכב לחברה וזה מכירה אותו לרכיבי יוקרה. לא ניתן כל הסבר לתמייהה כיצד לאחר מכר כפול של הרכב הוחזרה החזקה ברכב לידי הנאשם ולא לידי מי שלכאורה רכש אותו כדין. לאור האמור התרשםתי כי המסמכים והעדויות גלו טفح בודד ביחס הצדדים שרב הנסתיר בהם על הנגלה. על האמור יש להוסיף כי על פי דברי חמודי הנאשם מסר לו כי קיבל את החזקה ברכב. הנאשם בעדותו בבית המשפט נמנע מסיבות השמורות עמו מהתיחס לעניין זה. לモතר לציין כי הימנעות הנאשם מלהידרש לעניין מעיבה על האמינות שיש לרשותו וזה מעבר ליתר הבקיעים בגרסה לעניין מועד מסירת החזקה, כפי שציינתי לעיל.

לאור האמור אני סבור כי קיים קושי של ממש להסתמך על תוכן הסכמי המכר על מנת להסיק מסקנות בנוגע לעיתוי מסירת החזקה ברכב מן הנאשם.

החזקת הרכב חוזרת לנאשם

11. חמודי העיד כי הנאשם מסר לו כי הרכב חוזר לחזקתו (של הנאשם). הוא ציין: **"הרכב עכשו אצל הנאשם פיזית. אני לא רוצה לתקן"** וכן **"כשאמורתי שהרכב פיזית אצל הנאשם אז התכוונתי לכך.."** [ע' 12 ש' 14, 18-16]. חמודי לא צין בעדותו מתי חוזרה החזקה ברכב לנאשם ואף הנאשם לא התיחס לעניין זה בעדותו מטעמים לא ברורים. אני סבור כי עדותו של חמודי בנקודה זו הייתה אמינה. מדברים אלה יוצא כי במועד לא ידוע חוזרה החזקה ברכב לידי הנאשם. מתוך עיון בעדותו של חמודי ומثار הקשר הדברים עולה כי החזרת החזקה ברכב הייתה **לאחר** שהוא נמכר לחברה וממנה

לרכבי יוקраה. יצא אפוא כי הנאשם אינו יכול להיבנות עוד מן הטענה כי מסר את החזקה ברכב לחברת שkn מנהל החברה (חמודי) העיד כי לאחר מכן ולאחר שהרכב נמכר לרכבי יוקраה שבה החזקה לידי הנאשם. בנסיבות אלה שב הנTEL הטקטי ומתגלגלו לפתחו של הנאשם. על מנת לעמוד בנTEL הרובץ עליו מתוקף חזקת הבעלות בהקשר לענייננו היה על הנאשם להראות כי קיבל את החזקה ברכב **לאחר** חדש אוקטובר 2015, המועד בו בוצעו העבירות נשוא תיק זה, או כי קיבל את החזקה **לפני** חדש אוקטובר 2015 אך מסר את החזקה ברכב אחר. הנאשם לא עמד בנTEL זה.

לאור כל הטעמים האמורים הגעתו למסקנה כי הנאשם לא עמד בנTEL הרובץ לפתחו. כיוון שכך וכיון שאין חולק על עצם ביצוע העבירות נשוא התקאים דלעיל מצאתי להרשיע את הנאשם בכל אחת מן העבירות המוחשיות לו בתיקים דלעיל.

ניתנה היום 26 נובמבר 2017, במעמד הצדדים